

www.tezauriliturgic.ro

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΗΝΑΝ
ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΝ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
ΚΑΣΤΟΡΙΑ 2001

Ὁ Παρακλητικός Κανόνας
καί οἱ Χαιρετισμοί
εἰς τόν Ἅγιον Μεγαλομάρτυρα
Μηνᾶν

ἐκδίδονται προνοία
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας
κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

τῆ εὐγενεῖ χορηγία τῆς οἰκογένειας
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΟΡ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΟΥ
εἰς μνήμην ΟΡΕΣΤΟΥ Α. ΓΚΙΑΤΑ

Ἐξώφυλλο :

Ὁ Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Μηνᾶς.

Τοιχογραφία ἀπό τόν Ἱ. Ναό Ἁγίου Νικολάου Κασνίτζη
(12ος αἰ.)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐνα τροπάριο τοῦ Παρακλητικοῦ
Κανόνος τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυ-
ρος Μηνᾶ τοῦ Θαυματουργοῦ, ὁ
ἐμπνευσμένος ἱερός ὑμνογράφος ἔχοντας
καί προσωπικά βιώματα, ἀλλά καί πολλές
ἄλλες μαρτυρίες ἀπό θαυμαστές ἐπεμβά-
σεις τοῦ Ἁγίου στήν ζωή τῶν ἀνθρώπων,
λέγει χαρακτηριστικά τά ἐξῆς: «Μόνον ὡς
φωνῶ, τήν ἁγίαν Μηνᾶ κλήσιν σου, ἐπελ-
θόντων ἐκλυτροῦμαι δυσχερῶν· διά τοῦτο
σε προστάτην ἐπιγράφομαι».

Πράγματι, ὁ λαός μας καταφεύγει
στούς Ἁγίους, ζητᾷ τήν μεσιτεία καί τήν
πρεσβεία τους στόν Θρόνο τοῦ Ἁγίου

Τριαδικου Θεου, αφού όπως λέγει χαρακτηριστικά ο Άγιος Γωάννης ο Χρυσόστομος, οί Άγιοι είναι οί φίλοι του Χριστου, είναι ή δόξα του Έσφαγμένου Άρνιου, οί πύργοι και οί στύλοι τής Έκκλησίας, οί φύλακες και οί προστάτες τών ανθρώπων.

Στήν βυζαντινή Καστοριά ξεχωριστή θέση έχει ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Μηνᾶς. Είναι ο προστάτης και έλευθερωτής τής περιοχῆς, όχι μόνο από τήν ήμέρα τών ελευθεριών (11-11-1912), αφού, όπου και αν πᾶς, βρίσκεις Ναούς του Άγίου και πολύ περισσότερο, περίφημες εικόνες. Και τό θαυμαστό είναι ότι ο Άγιος Νικάνωρ, πού τιμάται ιδιαίτερα στήν Δυτική Μακεδονία, αλλά και στήν Καστοριά, τής οποίας τά νήπια διέσωσε από φοβερή ασθένεια, είχε ως προστάτη σέ όλόκληρη τήν ζωή του τόν Άγιο Μεγαλομάρτυρα Μηνᾶ. Τώρα, και οί δυό τους, μαζί μέ τήν Υπεραγία Θεοτόκο, τής οποίας οί ιερές θαυ-

ματουργές εικόνες στολίζουν τήν περιοχή αὐτή και μαζί μέ όλόκληρο τό σύστημα τών εν Καστορία τιμωμένων Αγίων προσβεύουν για τόν Ίερό Κληρο και τόν φιλόχριστο λαό στόν Θρόνο του Θεου, όπου μετά παρηρησίας προσεδρεύουν.

Θεώρησα υποχρέωσή μου νά προβώ στήν έκδοση σέ ιδιαίτερο τεύχος τής Ακολουθίας του Παρακλητικού Κανόνος και τών Χαιρετισμῶν του Άγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, ώστε νά είναι εύχρηστη στους Χριστιανούς μας. Τά ως άνω ύμνογραφήματα είναι βγαλμένα από τόν κάλαμο του μεγάλου ύμνογράφου τής Μεγάλης του Χριστου Έκκλησίας μακαριστου Γέροντος Γερασίμου του Μικραγιαννανίτου, έχουν τύχει τής έγκρίσεως τής Ίερας Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος και εκδίδονται μέ τήν άδεια και τήν εὐλογία του Όσιολογιωτάτου Μοναχου Γέροντος Σπυριδωνος Μικραγιαννανίτου και άφετέρου

μέ τήν εὐγενῆ χορηγία τῆς οἰκογενείας Θεοδώρου Ὁρ. Κοτοπούλου εἰς μνήμην Ὁρέστου Ἀθ. Γιάτα. Τούς εὐχαριστῶ καί τούς εὐγνωμονῶ μέσα ἀπό τήν καρδιά μου.

Εὐχομαι, μέσα ἀπό τά ὑμνογραφήματα αὐτά, νά πλησιάσουμε ὅσο τό δυνατόν περισσότερο τό πρόσωπο τοῦ Ἁγίου, νά διδαχθοῦμε ἀπό τήν ζωή του, τήν ὁμολογία του, τό μαρτύριό του. Τότε ὁ Ἅγιος θά εἶναι καί φύλαξ θερμότατος καί «ἀρωγός πάντων τῶν καλούντων, ἐκπληρῶν τά αἰτήματα τῶν πόθῳ ἐκζητούντων τήν θαυμαστήν του ἀντίληψιν».

Ἐγγραφα στό Ἱερό Ἐπισκοπεῖο Καστοριάς στίς 25 Ἰουνίου 2001, ἡμέρα μνήμης τοῦ Ὁσίου Διονυσίου τοῦ ἐκ Κορησοῦ Καστοριάς καταγομένου, τοῦ κτίτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Διονυσίου Ἁγίου Ὁρους.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ἉΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΗΝΑΝ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Ποίημα Γερασίμου
Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τό Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ, Θεός Κύριος ὡς συνήθως καί τό ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τήν τῶν θαυμάτων δωρεάν κεκτημένος, θαυματουργίαις διαπρέπεις ποι-

κίλαις, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε Μηνᾶ θαυμαστέ· ὄθεν τοὺς προστρέχοντας, τῇ θερμῇ ἀρωγῇ σου, πάσης ἀπολύτρωσαι, ἐπηρείας καὶ βλάβης, καὶ εἰρηναίαν δώρησαι ζωὴν, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου Ἄγιε.

Δόξα. Τό αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σωπῆσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ὑμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δέ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' φαλμός

καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Φύλαξ ἡμῖν ἔσο Μηνᾶ Ἀθλοφόρε.
Γερασίμου».

Ἦδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἦγρὰν διοδεύσας.

Φρουρῶν μὴ ἐλλίπτης καὶ συντηρῶν, τῇ σῇ προστασίᾳ, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ βλάβης ἐχθροῦ τοῦ βροτοκτόνου, Μεγαλομάρτυς Μηνᾶ τοὺς τιμῶντάς σε.

Υψόθεν ἐπίβλεψον εὐμενῶς, Μηνᾶ Ἀθλοφόρε, ὡς προστάτης ἡμῶν θερμός, καὶ δέξαι ἡμῶν τὰς ἰκεσίας, καὶ τὰ αἰτήματα πλήρωσον Ἄγιε.

Πρόντων τὰς μύλας τῶν νοητῶν, ὀδύνας καὶ πόνους, ἀπειλούντων ἡμῖν ἀεὶ, σύντριψον Μηνᾶ τῇ σῇ πρεσβείᾳ καὶ ἀσινεῖς ἡμᾶς φύλαττε πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Αἴγνον με καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, καὶ πάσῃ αἰσθήσει, διατῆρει Μῆτερ Θεοῦ,

καί δίδου μοι ἄφεσιν πταισμάτων, τῇ
πρὸς Χριστόν μητρικῇ παρηγοίᾳ σου.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ζενοτρόπων θαυμάτων, τάς δωρεάς
πάντοτε, βλύζων σου ὁ ἅγιος οἶκος,
Πνεύματος χάριτι, παύει νοσήματα, καί
χαλεπὰς ἀλγηδόνας, καί παρέχει ἅπασι,
χάριν καί ἔλεος.

Η' δοθεῖσα σοι χάρις, παρά Θεοῦ Ἁγίε,
ὑπὲρ τάς αὐγὰς τοῦ ἡλίου, ἐναπα-
στράπτουσα, νύκτα τῶν θλίψεων, καί
πειρασμῶν σκοτομήνην, διαλύει τάχιστα,
τῶν προσιόντων σοι.

Μέγας πέλων προστάτης, καί βοηθός
ἔτοιμος, τῶν περιπιπτόντων κινδύ-
νοις καί περιστάσεσι, βοήθει πάντοτε, τῇ
σῇ θερμῇ ἀντιλήψει, Μηναῖ παμμακάρι-
στε, τοῖς σοί προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Ιᾶσμόν τῶν πταισμάτων, καί τῶν πα-
θῶν λύτρωσιν, καί τῇ ραθυμούσῃ ψυχῇ
μου, θείαν ἐγρήγορσιν, παράσχου Δέ-
σποινα, οἷα πηγὴ τοῦ ἐλέους, καί πρὸς
μετανοίας με, ὁδὸν ὁδήγησον.

Λιάσωσον Μεγαλομάρτυς Κυρίου Μη-
ναῖ θεόφρον, πάσης νόσου καί πειρα-
σμῶν τε καί θλίψεων τούς ἀδιστακτῶς
προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεῖα...

Αἴτησις καί τό Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Τήν σὴν ἀγωγὴν, ἀεὶ ἐπιβώμενοι, κιν-
δύνων πολλῶν, καί θλίψεων λυτρού-

μεθα· σύ γάρ προστάτης ἔνθεος, καί θερ-
μός ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, τοῖς εὐσεβέσι
Μηνᾶ θαυμαστέ, βραβεύων τοῖς πᾶσι τά
σωτήρια.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοσημάτων ἀπάλλαξον, τῇ σῇ θερμο-
τάτῃ πρεσβεία Ἁγίε, καί ποικίλων
περιστάσεων, τούς εἰλικρινῶς σε μακα-
ρίζοντας.

Εἰν ὀδύνη με κείμενον, φάνηθι καί ἴασε
Μηνᾶ ἔνδοξε, καί τό ἄλγος τῆς καρ-
διάς μου, τῇ σῇ μεταποίησον χρηστότητι.

Ευπαθῶς ἐπικλῶμενος, ἅπαντας προ-
φθάνεις τούς κινδυνεύοντας, καί βρα-
βεύεις τά αἰτήματα, τοῖς θερμῶς φοιτῶσι
τῷ τεμένει του.

Θεοτοκίον.

Οἱ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν τῇ σῇ νηδυί
χωρεῖται Ἄχραντε, τόν Ἀδάμ ἀνακα-
λούμενος, πρὸς τὴν πρώτην εὐκλειαν ὡς
εὐσπλαγχνος.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Μόνον ὡς φωνῶ, τὴν ἁγίαν Μηνᾶ κλη-
σίν σου, ἐπελθόντων ἐκλυτροῦμαι
δυσχερῶν· διὰ τοῦτό σε προστάτην ἐπι-
γράφομαι.

Ηἴθλησας στερρῶς, καί ἐκπλήττεις τοῖς
θαύμασι, τούς τὴν σὴν αἰτούντας
Μάρτυς. ἄρωγὴν, καί ἐξαιρεῖς συνοχῆς
πικρᾶς τούς πάσχοντας.

Νέκρωσον ἐχθρῶν, τῶν ἀσάρκων τά
βουλεύματα, καθ' ἡμῶν ὠρουμένων
ἀναιδῶς, εἰς εἰρήνην ἡμῖν αἰτεῖ ἀστασία-
στον.

Θεοτοκίον.

Α ἴνωθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύουσ Κόρη Ἰλεως,
διαλύουσα ἐχθροῦ τὰς προσβολάς,
καί παράσχου τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Ὡδή στ'. Τὴν δέησιν.

Α κύμαντον, Ἀθλητά καὶ ἄκλυστον, τόν
νάον σου ἐφευρόντες λιμένα, οἱ χει-
μαζόμενοι σάλῳ τοῦ βίου, θερμῶς ἐν
τούτῳ προστρέχομεν Ἄγιε, καί πάσης
ζάλης καὶ ὀργῆς, ἐκλυτρούμεθα τῇ ἀντι-
λήψει σου.

Θεράπευσον, συμπαθεῖ ἐντεύξει σου,
τὴν δεινῶς με κατασχοῦσαν ὀδύνην,
καί τῆς ψυχῆς μου τόν τάραχον παῦσον,
καί τῆς καρδίας τὴν λύπην ἀφάνισον,
Μάρτυς Μηναῖ θαυματουργέ, καί Θεῶ με
οἰκείωσαι δέομαι.

Αυτρούμενος, ἀναγκῶν καὶ θλίψεων,
καὶ δεινῶν ἐπηρειῶν καὶ κινδύνων,
καὶ δυσπραγίας ἀπάσης καὶ βλάβης, καὶ
χαλεπῶν περιστάσεων πάντοτε, μὴ δια-
λίπης Ἀθλητά, τοὺς πιστῶς τῇ πρεσβεία
σου σπεύδοντας.

Θεοτοκίον.

Ολόσωμον, τὴν πληγὴν ὁ δαίλαιος, τῇ
τοῦ πλάνου δεδεγμένος μανία, κεῖμαι
ἡμίθνητος Κόρην ἐκτάδην· ἀλλὰ τῇ με
χρηστότητι ζώωσον, καὶ ρύθμισόν μου
τὴν ζωὴν, προσταγαῖς τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατεί-
λαντος.

Αιάσωσον Μεγαλομάρτυς Κυρίου Μη-
ναῖ θεόφρον, πάσης νόσου καὶ πειρα-
σμῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ἀδιστάκτως
προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου...

Αίτησις καὶ τὸ Κοντάκιον,

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ταῖς τῶν θαυμάτων σου θείαις ἐλλάμψεσι, τῶν παθημάτων διώκεις σκοτῶμαιναν, καὶ νέμεις ὑγείαν καὶ λύτρωσιν, καὶ ὀξυτάτην βόηθειαν πάντοτε, Μηναῖ τοῖς τελοῦσιν ἐν θλίψεσι.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις ἐν τῇ γῆ...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός

μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδέ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἕξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρίξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Θ αύμασι δεδόξασθαι, καὶ δωρεαῖς θεοσοδότοις, καὶ ποικίλαις χάρισι, καὶ πλείσταις δυνάμεσι τῶν ἰάσεων, Ἀθλητὰ ἔνδοξε, ὡς λαμπρῶς ἀθλήσας· διὰ τοῦτο δυσωποῦμέν σε· Ἡμᾶς ἀπάλλαξον, ἐξ ὀδυνηρῶν περιστάσεων, καὶ πόνων καὶ κακώσεων, καὶ ὀλεθροτόκων συμπτώσεων, καὶ πλημμελημάτων, τὴν ἄφεσιν ἐξαίτησαι ἡμῖν, Μηνᾶ τοῖς πόθῳ προστρέχουσι, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσι.

Ὁ Ἱερεύς.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Φ υγαδεύεις πνευμάτων, ἀκαθάρτων τὰ σμήνη τῇ ἐπικλήσει σου, καὶ ἴασι καὶ ῥῶσιν, καὶ πᾶσαν ἄλλην δόσιν, ἀγαθὴν ὡς φιλάγαθος, ἡμῖν παρέχεις ἀεὶ, Μηνᾶ θαυματοφόρε.

Ο ἰ κινδύνους ἐξαίφνης, περιπίπτοντες Μάρτυς τῆ σὴν ἀντίληψιν, θερμῶς ἐπικαλοῦνται, καὶ θάπτον ἐκλυτροῦνται, τῆς δεινῆς περιστάσεως· ὡς θαυμαστῆ σου Μηνᾶ, ἣν ἐκομίσω χάρις!

Ρ ῶσιν δίδου σωμάτων, καὶ ψυχῶν εὐρωσίαν ὡς συμπαθέστατος, ὁμόνοιαν ἐν βίῳ, συγχώρησιν πταισμάτων καὶ εἰρήνης εὐστάθειαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν Μεγαλομάρτυς.

Θεοτοκίον.

Ε ἔ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἐν μορφῇ τῆ βροτεία κόσμῳ ἀνέτειλεν, ὁ Ἥλιος τῆς δόξης, Χριστός ὁ φωτοδότης, οὗ ταῖς θεαῖς ἐλλάμψεσι, καταύγασόν μου τόν νοῦν, Παρθένε Θεοτόκε.

Ὡδή η'. Τόν Βασιλέα.

Γέλωσ ὀραῖται, τῇ σῇ θερμῇ προστασία,
ὁ ζητῶν αἰεὶ καταπιεῖν με δράκων· σύ
γάρ τούτου Μάρτυς, τὰς μηχανὰς συ-
ντρίβεις.

Εύρομι Μάρτυς, ἐν τῇ ὁδῷ τῇ τοῦ βί-
ου, τὴν πρεσβειάν σου σκέπην καὶ
ὁδηγίαν, πρὸς τὴν τῶν κρειτόνων, ἐπίδο-
σιν ἀγίαν.

Ράβδω ἀγία, τῆς σῆς θερμῆς προστα-
σίας, ἡμᾶς πάντοτε ὀδηγεῖ Ἀθλοφόρε,
ἐπὶ τὰς εὐθείας, ὁδοῦς τῆς σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων δόξα, καὶ σωτηρία ἀνθρώ-
πων, ὑπερένδοξε Ἄγνη Θεοκυῆτορ,
σῶσον τοὺς σοὺς δούλους, μελλούσης
καταδίκης.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτοκίον.

Κυντήρει ἀνωτέρους, ἐχθρῶν ἀοράτων,
καὶ ὀρατῶν τῆς κακίας μακάριε, τοὺς
ἀδιστάκτω καρδίᾳ σε μεγαλύνοντας.

Ιάματα βλυστάνων, ὁ σεπτὸς ναὸς σου,
τὰς ἀσθενείας ἰάται ἐκάστοτε, καὶ
εὐφροσύνην παρέχει τοῖς σέ γεραίρουσι.

Μεγίστων σέ εἰδότες, αὐτουργόν θαυ-
μάτων, τῇ σῇ προστρέχομεν χάριτι.
Ἄγιε, ἵνα ρυσθῶμεν κακίας τοῦ πολεμή-
τορος.

Ο μέγας Ὁρθοδόξων, φύλαξ καὶ προ-
στάτης, μὴ διαλίπης Μηνᾶ προμηθεύ-
μενος, τῶν εὐλαβῶς προσιόντων τῷ θείῳ
οἴκῳ σου.

Θεοτοκίον.

Υ΄ψίστου θεΐε θρόνε, Κεχαριτωμένη,
τὴν πεπτωκυῖαν ψυχὴν μου ἀνύψω-
σον, πρὸς ἀναβάσεις Παρθένε ζωῆς τῆς
κρείττονος.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἀθλοφόρων κλέος, σεπτόν, καὶ
τῆς Ἐκκλησίας ἀπροσμάχητος βοη-
θός· χαίροις τῶν θαυμάτων, ἀκένωτος
χειμάρρους, Μηναῖ Μεγαλομάρτυς, ἡμῶν
ἀντίληψις.

Κόσμου τὴν στρατείαν καταλιπών, ὄλη
τῇ καρδίᾳ, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ,
καὶ τῆς εὐσεβείας, ζωσάμενος τὰ ὄπλα,
καθεῖλες Ἀθλοφόρε, ἐχθρῶν παράταξιν.

Χαίρων ὠμολόγησας τὸν Χριστόν, ἐπὶ
δυσσεβούντων, καὶ ἠγωνίσαι καρ-

τερῶς· ὄθεν ἐδοξάσθης, λαμπρῶς Μεγα-
λομάρτυς, καὶ μέσας ἀντιλήπτωρ ἡμῶν
γεγένησαι.

Χαίροις εὐσεβούντων ὁ ἀρωγός, ρύ-
στης τῶν ἐν θλίψει, καὶ πασχόντων ὁ
βοηθός· χαίροις ὁ προφθάνων, τοὺς σέ
προσκαλουμένους, καὶ χαλεπῶν κινδύ-
νων, ἡμᾶς ρυόμενος.

Πόνους ἀνυποίστους ὑπενεγκῶν, πό-
νων τῶν ἐν βία, ἀναγκῶν τε καὶ πει-
ρασμῶν, καὶ παντοίων νόσων, ἀτρώτους
ἡμᾶς τήρει, Μηναῖ τοὺς σέ προστάτην,
θερμόν πλουτήσαντας.

Καθ' ὕπαρ καὶ ὄναρ ὑπερφυῶς, φαινό-
μενος Μάρτυς, διασώζεις πάντα πι-
στόν· ὄθεν ἡμᾶς ρύου, τῆς τοῦ ἐχθροῦ
μανίας, καὶ πάσης ἐπηρείας, Μηναῖ ἐκά-
στοτε.

Χαίροις Καστορίας ὁ ἄρωγός, πρόμα-
χος καὶ ρύστης, πολιοῦχος καὶ βοη-
θός, χαίροις ὁ ἐν χρόνοις, ἐσχάτοις ἐν δυ-
νάμει, τῆς Ἁγαρ τὰς στρατείας, ἐκδιωξά-
μενος. (ποίημα Ἀρχιμ. Ἰωὴλ Φραγκάκου)

Πόλιν Καστορίας Μάρτυς Μηνᾶ, ἐν τῇ
σῇ θείᾳ μνήμῃ, ἠλευθέρωσας τῶν δε-
σμῶν· ὅθεν μὴ ἐλλείπῃς, πρεσβεύειν τῷ
Κυρίῳ, ταύτην ἐν εὐσεβείᾳ ἀεὶ πορεύε-
σθαι *.

Τὴν ἐλευθερίαν ἣν ὁ Χριστός, δέδωκε
τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων Μάρτυς Μη-
νᾶ, δούς τῇ Καστορίᾳ, ἡμέρᾳ τῆς σῆς
μνήμης, δῶρον ταύτῃ χορήγει, ἀδιασά-
λευτον *.

Φύλαττε Ποιμένα, Μάρτυς Μηνᾶ, σὺν
παντὶ ποιμνίῳ, Καστορίας τῆς εὐλα-

βοῦς, καὶ τῆς Βασιλείας ποιήσον συμμε-
τόχους, ὡς τὴν σεπτὴν σου μνήμην, τι-
μῶντας πάντοτε * .

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τό Τρισάγιον,
τό ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου

Εἰδικόν Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καστορίας ἡ πόλις ἐν ἡμέρᾳ τῆς μνήμης
σου, τῆς ἐλευθερίας τυχοῦσα, ἐν ᾧδαίς
ἰκετεύει σε· συντήρει ᾧ Μηνᾶ χρισταθλη-
τά, λαόν μου ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, χορηγῶν
ἐλευθερίαν διηνεκῆ, καὶ πλοῦτον πάσης
χάριτος, ὅπως τὴν μνήμην σου φαιδρῶς,
πάντοτε ἐορτάζοντες, τύχωσι θείαις σου
εὐχαῖς, τοῦ Παραδείσου ἅπαντες *.

Δόξα καὶ νῦν.

Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου ...

καί ἐκτενής ἀπόλυσις, μεθ' ἣν τό ἐξῆς:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μέγας ἀντιλήπτωρ καί θερμός, πέλων
πρεσβευτής πρὸς τόν Κτίστην, ὡς
συμπαθέστατος, τῶν ὑπὸ τήν σκέπην
σου, καταφευγόντων ἀεί, Ἀθλοφόρε
πανθαύμαστε, λυτροῦσαι κινδύνων,
ἀναγκῶν καί θλίψεων, καί χαλεπῶν προ-
σβολῶν, βλάβης τοῦ ἐχθροῦ καί μανίας,
δυσχερείας πάσης καί λύπης, ἔνδοξε
Μηνᾶ τούς σέ γεραίροντας.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τήν πᾶσαν ἐλπίδαν μου...

Δίστιχον

Ἄει φύλαξ ἔσο μοι Μηνᾶ παμμάκαρ
Γερασίμω σπεύδοντι τῇ ἀρωγῇ σου.

* Ποιήματα Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Σιμωνοπε-
τρίτου ὑμνογράφου τῆς Μ.Τ.Χ.Ε.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ

ΜΗΝᾶΝ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Ποίημα Γερασίμου
Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ἵπερμάχῳ.

Τόν τοῦ Κυρίου εὐκλεῆ Μεγαλομάρτυ-
ρα, καί Ἐκκλησίας τόν προστάτην
τόν θερμότατον, μακαρίζομέν σε πάντες
Μηνᾶ παμμάκαρ· Ἄλλ' ὡς πᾶσι βοηθῶν

τοῖς κινδυνεύουσι, πάσης ρύου συμφορᾶς καὶ περιστάσεως, τοὺς βοῶντας σοι, χαίροις Μάρτυς πολὺαθλε.

Αγγελος ἐν ἀθλήσει, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, Μηνᾶ ὑπερφυῶς ἐναθλήσας (ἐκ γ'). διό, καὶ ἀξίων ἀμοιβῶν, παρὰ Χριστοῦ δοξασθεὶς κατηξίωσαι, δι' ὧν παρέχεις ἅπασι, βοήθειαν τοῖς ἐκβοῶσι.

Χαῖρε δι' οὗ ὁ Χριστός ἐκλάμπει
χαῖρε δι' οὗ ὁ ἐχθρός στενάζει
χαῖρε τῆς Αἰγύπτου ὁ φοῖνιξ ὁ εὐκαρπος
χαῖρε τοῦ Σωτῆρος ὀπλίτης περιδοξος
χαῖρε ὕψος τῆς φρονήσεως ὡς τῶν ἄνω
ἐραστῆς
χαῖρε βάθος θείας γνώσεως ὡς τοῦ Λόγου
μιμητῆς
χαῖρε ὅτι ἀθλήσας τόν Χριστόν μεγαλύνεις
χαῖρε ὅτι νίκησας τόν ἐχθρόν καταισχύνεις
χαῖρε λαμπτήρ ἀθλήσεως πάμφωτος

χαῖρε πυρσός τῆς χάριτος ἄδυτος
χαῖρε δι' οὗ ἡ ἀπάτη τροποῦται
χαῖρε δι' οὗ πᾶς πιστός κραταιοῦται
χαίροις Μάρτυς πολὺαθλε.

Βλέπων τῆς ἀσεβείας, τὴν ἀχλὺν κεχυμένην, ἐμάκρυνας ἐν ὄρεσι φεύγων, στρατείαν, καταλιπὼν φθαρτὴν, καὶ σεαυτὸν πρὸς ἀθλησιν ἐγύμνασας, νηστείας καὶ δεήσεσι, Μηνᾶ σχολάζων καὶ κραυγάζων.

Ἄλληλούϊα.

Γνώσιν θεῖαν πλουτήσας, ἐν σοφίᾳ τῆ ἄνω, αὐτόκλητος Μηνᾶ τῷ σταδίῳ, προσῆλθες καὶ φωνῇ σταθηρᾷ, τοῦ Χριστοῦ τό ὄνομα ὠμολόγησας· διό τὴν παρρησίαν σου, ἀγάμενοι ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε ὁ κῆρυξ τῆς εὐσεβείας
χαῖρε ἡ πτῶσις τῆς ἀσεβείας

χαῖρε τοῦ Σωτῆρος κηρύξας τό ὄνομα
χαῖρε τῶν ἀπίστων ἐλέγξας τό φρόνημα
χαῖρε νοῦς ὁ ὑπερκόσμιος ὡς Χριστόν
ἐπιποθῶν

χαῖρε ροῦς ὄντως ὁ ἐμπλεως ἐξ ὑδάτων
μυστικῶν

χαῖρε ὅτι ἠρνήσω τά ἐπίγεια πάντα
χαῖρε ὅτι ἐκτήσω τά οὐράνια ἅμα
χαῖρε φθαρτῆς στρατείας ὑπέρτερος
χαῖρε χοροῦ Ἀγγέλων συμμετοχος
χαῖρε ἐχθρῶν καταπλήξας τόν δῆμον
χαῖρε πιστούς συγκινήσας πρός ὕμνον
χαίροις Μάρτυς πολύαθλε.

Δόξαν τήν τοῦ Σωτῆρος, ἐν δυνάμει
ἀγία, κηρύξας εὐθαρσῶς Ἀθλοφόρε,
εἰδώλων τήν ἀπάτην τρανῶς, τῇ ἀνεν-
δότῳ στάσει ἐθριάμβευσας, καί αἶνον
χαριστήριον, Μηναῖ προσῆδες τῷ Κυρίῳ.
Ἄλληλοῦῖα.

Ενός τοῖς σοῖς λόγοις, καί ἐμβρόντη-
τος ὄφθη, ὁ ἄρχων τῆς ἀπάτης θεό-
φρον, καί κολακείαις σε καί ποιναῖς,
ἐπειράτο τοῦ Χριστοῦ ἀποστῆσαι σε·
ἡμεῖς δέ τοὺς ἀγῶνάς σου, γεραίροντες
ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε τό στόμα τῆς παρρησίας
χαῖρε ἀδάμας τῆς εὐανδρίας
χαῖρε τήν στρατείαν λιπών τήν ἐπίγειον
χαῖρε τήν πορείαν δραμῶν τήν ἐπίπονον
χαῖρε ἡ κέδρος ἡ στερέμνιος ἐν δεινῶν
ἐπιφοραῖς

χαῖρε τεῖχος τό ἀτίνακτον ἀπειλῶν ταῖς
προσβολαῖς

χαῖρε ὅτι τῆς πλάνης τήν ἀπάτην καθεῖλες
χαῖρε ὅτι τό μένος τοῦ Βελίαρ ἀνεῖλες
χαῖρε Χριστοῦ στρατιῶτα ἄριστε
χαῖρε κλεινέ Ἀθλοφόρε ἄγιε
χαῖρε εἰκῶν ἀρραγοῦς καρτερίας
χαῖρε λειμῶν εὐανθῆς εὐσεβείας
χαίροις Μάρτυς πολύαθλε.

Ζέοντι ὑπερζέσας, ἐν θυμῷ ὁ διώκτης,
πικραῖς σε ὑποβάλλει αἰκίαις, μή
εἰδῶς τὴν ἐν σοὶ θαυμαστῶς, ἐνεργοῦσαν
τοῦ Χριστοῦ θείαν δύναμιν, δι' ἧς ἀνάλω-
τος, μάρτυς Μηναῖ ὤφθης κραυγάζων·

Ἄλληλούϊα.

Ηῆνεγκας ἀνεנדότως, τὰς στρεβλώσεις
θεόφρον, νευρούμενος ἀγάπη τῇ θείᾳ·
καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος τανυσθεῖς, ὠμοῖς βου-
νεύροις ἐξέσθης τὸ σῶμά σου, ἐκπλήττων
τῇ ἀνδρείᾳ σου, τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοι-
αῦτα·

Χαῖρε ἡ πέτρα τῆς καρτερίας
χαῖρε ἡ στήλη τῆς εὐψυχίας
χαῖρε τῶν βουνεύρων ἐνέγκας τὴν κά-
κωσιν

χαῖρε τῶν εἰδώλων αἰσχύνας τὴν πλάνησιν
χαῖρε πύργος ἐδραιότατος Ἐκκλησίας
τοῦ Χριστοῦ

χαῖρε μάχαιρα ἡ τέμνουσα ἐπινοίας τοῦ
ἐχθροῦ

χαῖρε ὅτι τοὺς ὄρους τοὺς φθαρτοὺς ὑπε-
ρέβης

χαῖρε ὅτι ἐν πόνοις ἀκατάβλητος ἔστης

χαῖρε μορφή σεπτῆ καὶ αἰδέσιμος

χαῖρε φωτὸς τῆς χάριτος ἔμπλεως

χαῖρε Χριστοῦ ὁ ζηλώσας τὸ πάθος

χαῖρε ἐχθροῦ ὁ νεκρώσας τὸ κράτος

χαίροις Μάρτυς πολυάθλε.

Θώρακα ἀληθείας, ἐνδυσάμενος Μάρ-
τυς, ἀκλόνητος ἐν πᾶσιν ὠράθης, καὶ
ἐν μᾶστιξιν ὀδυνηραῖς, δοκιμασθεῖς τὸν
ἐχθρόν ἐτραυμάτισας, καὶ ἐν στερρῷ
φρονήματι, τῷ σέ δυναμοῦντι ἐβόας·

Ἄλληλούϊα.

Ιῆσχυσας ἐν Κυρίῳ, ὑπομεῖναι ἀνδρεί-
ως, ἀνάρτησιν Μηναῖ ἐν ἱκρίῳ· ἔνθεν

τῶν παθῶν, κοινωνός Ἀθλοφόρε ἐχορημά-
τισας, παιδεύων πρὸς τὰ κρείττονα, τοὺς
ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε ἀνδρείας ὁ ἔμπνους τύπος
χαῖρε σοφίας πάμφωτος λύχνος
χαῖρε μιμητὰ τῶν παθῶν τοῦ Παντάννα-
κτος ·

χαῖρε κοινωνέ δωρημάτων τῆς χάριτος
χαῖρε πύργος ἀρραγέστατος εὐσταθείας
θεικῆς

χαῖρε ὅτι ἀνδρείως ἀνηρτήθης ἐν ξύλῳ
χαῖρε ὅτι τελείως ἐνεκρώθης ἐν κόσμῳ
χαῖρε βελῶν τοῦ Βελίαρ σύντριψις
χαῖρε πιστῶν ἐν πόνοις ἐνίσχυσις
χαῖρε Χριστοῦ τῶν παθῶν κοινωνήσας
χαῖρε ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις συντρίψας
χαίροις Μάρτυς πολύαθλε.

Κρεμασθεῖς ἐν ἰκρίῳ, σιδηρῶν ὑπ' ὀνό-
κων, ἐξέσθης ἀπηνῶς τό σαρκίον, δι'

οὔ τοὺς χιτῶνας τῆς φθορᾶς, ἀποβαλὼν
ἀθανασίας ἔνδυμα, ἡμφίεσαι ἐν Πνεύμα-
τι, Μηνᾶ τῷ Κυρίῳ κραυγάζων·

Ἄλληλουῖα.

Ἠάμπων τῇ καρτερίᾳ ὡς ὀπλίτης Κυρί-
ου, καὶ θείᾳ Ἀθλητᾷ χορηγία, οὐκ
ἠσθάνου πόνων τῶν πικρῶν, ἐκτριβομέ-
νου ράκεσι τοῦ σώματος· διό τὴν καρτε-
ρίαν σου, Μηνᾶ θαυμάζοντες βοῶμεν·

Χαῖρε ἀνάλωτος ἐν βασάνοις
χαῖρε ἀήττητος ἐν τοῖς ἄθλοις
χαῖρε Ἀθλοφόρε Χριστοῦ πολυθαύμαστε
χαῖρε Ἀσωμάτων Ἀγγέλων ἐφάμιλλε
χαῖρε νίκην ὁ ἀράμενος κατ' ἐχθρῶν πε-
ριφανῇ
χαῖρε λέσχην λύσας ἅπασαν πλάνης τὴν
ἀσυμφανῇ
χαῖρε ὅτι τὰς σάρκας ἀπηνῶς κατεξέσθης

χαῖρε ὅτι λαμπάσι τὰς πληγὰς κατεφλέ-
χθης

χαῖρε Χριστοῦ ὀπλίτης ἀήττητος
χαῖρε πιστῶν λιμὴν ὁ ἀχειμάστος
χαῖρε ἐχθρῶν καταπλήξας τὰς φρένας
χαῖρε δεινὰς ἀποτρέπων ἐνέδρας
χαίροις Μάρτυς πολὺαθλε.

Μέγας ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ ἀήττητος ὤφ-
θης, φωτὸς ἐνδεδυμένος τὰ ὄπλα, καὶ
τοῦ σκότους τὰς ἀρχὰς ἐλών, πρὸς τὸ φῶς
ἀνέδραμες τὸ ἀνέσπερον, θέσει Μηνᾶ θε-
ούμενος, καὶ τῇ Τριάδι ἀεὶ ψάλλων·
Ἄλληλοῦΐα.

Νόμοις τῆς εὐσεβείας, τὴν καρδίαν τει-
χίσας, ἐν πᾶσιν ὑπερίσχυσας Μάρτυς,
καὶ καθελῶν ἐχθρῶν τὴν ἰσχύν, τῆς θείας
ἀγάπης τὸ κράτος ἔδειξας, πρὸς ἣν
ἐκκαίεις ἅπαντας, τοὺς ὁμοφώνως σοι
βοῶντας·

Χαῖρε ὁ ἄνθραξ ἀγάπης θείας
χαῖρε τὸ κρίνον τῆς ἀφθαρσίας
χαῖρε εὐσεβείας τρανώσας τὴν δύναμιν
χαῖρε ἀσεβείας ἐκλύσας τὴν σύμπηξιν
χαῖρε βότρυς ὁ γλυκύτατος τῆς ἀμπέλου
τῆς ζωῆς

χαῖρε ὄρηξ εὐθαλέστατος τῆς ἀθλητικῆς
ροπῆς

χαῖρε ὅτι ἀνδρείως τὸν ἀγῶνα ἀνύεις
χαῖρε ὅτι τὸ θράσος τοῦ δολίου ἐλκύεις
χαῖρε κλεινῶν Μαρτύρων ὠραΐσμα
χαῖρε πιστῶν τὸ θεῖον ἀγλαΐσμα
χαῖρε Μηνᾶ Ἀθλητὰ νικηφόρε
χαῖρε Χριστοῦ θαυμαστὲ Ἀθλοφόρε
χαίροις Μάρτυς πολὺαθλε.

Ζένους ἄθλους ἀνύσας, ἀηττήτω καρ-
δίᾳ, ξενίζεις τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν,
τῇ σοὶ δοθείσῃ παρά Χριστοῦ, πλουσιω-
τάτη Ἀθλοφόρε χάριτι· ὅτι προφθάνεις

πάντοτε, τούς καλοῦντάς σε καί βοῶν-
τας·

Ἀλληλοῦϊα.

Οῶλον ἔχων τόν πόθον, πρὸς Χριστόν
Ἀθλοφόρε, ὑπέστης τήν τομήν τοῦ
αὐχένος, καί νικηφόρος καί πρὸς οὐρα-
νῶν, τά ἀείζωα ἀνήλθες σκηνώματα, χά-
ριν βλύζων καί ἔλεος, Μηνᾶ τοῖς πόθῳ σοι
βοῶσι·

Χαῖρε Μαρτύρων μέγιστον κλέος
χαῖρε ἀπάντων πιστῶν τό σθένος
χαῖρε τῶν θαυμάτων τήν χάριν δεξάμενος
χαῖρε τῶν δαιμόνων τήν πλάνην τρεψά-
μενος

χαῖρε ρεῖθρον διειδέστατον σωτηρίου ἐκ
πηγῆς

χαῖρε δρόσος θεοδώρητος εὐφροσύνης
ψυχικῆς

χαῖρε ὅτι προφθάνεις τούς θερμῶς σε
καλοῦντας·

χαῖρε ὅτι λυτροῦσαι τούς ἐν πόνοις τε-
λοῦντας

χαῖρε Χριστοῦ ὁρῶν τήν λαμπρότητα
χαῖρε ἐχθροῦ σοβῶν τήν κακότητα
χαῖρε ζωῆς ἀπολαύων τοῦ ξύλου
χαῖρε φωτός ἐντρυφῶν πανολβίου
χαίροις Μάρτυς πολύαθλε.

Παραδόξως ἐπώφθης, οἷάπερ στρα-
τιώτης, φονεῖ τῷ ξενοδόχῳ θεόφρον,
καί τόν νεκρωθέντα ὑπ' αὐτοῦ, θαυμα-
στῶς Ἀθλοφόρε ἀνεζώωσας· διό τό με-
γαλεῖον σου, θαυμάζοντες Θεῷ βοῶμεν·
Ἀλληλοῦϊα.

Ρήμασί σου ἁγίοις, εἷξαντες Ἀθλοφόρε,
μετήνεγκαν τό θεῖόν σου σῶμα, εἰς
Αἴγυπτον πιστοί εὐλαβῶς, ἁγιασμόν
βλύζον καί χάριν ἄφθονον, τοῖς πίστει
καταφεύγουσι, καί ἐκβοῶσί σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε ἡ βάσις τῆς Ἐκκλησίας
χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀθυμίας
χαῖρε τῆς Αἰγύπτου βλαστός εὐθαλέστατος
χαῖρε Κοτυαίου φρουρός ἀσφαλέστατος
χαῖρε στήριγμα ἀκράδαντον εὐσεβῶν
Χριστιανῶν
χαῖρε τρύφημα οὐράνιον τεθλιμμένων
καρδιῶν
χαῖρε ὅτι τόν πρῶην νεκρωθέντα ἐγείρεις
χαῖρε ὅτι ἐν τούτῳ τόν φονέα ἐκπλήττεις
χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀκένωτος
χαῖρε πολλῶν χαρίτων ἀνάπλεως
χαῖρε πιστῶν ἐκπληρῶν τὰς αἰτήσεις
χαῖρε ἡμῖν χορηγῶν θείας δόσεις
χαίροις Μάρτυς πολὺάθλε.

Ὁ ἄντρομος ἐγεγόνει, ὅτι ἔβλεψε ζῶντα,
τόν δοῦλον ὃν ὁ ἄρχων ἐθρήνει· ἐν
ριπῇ γάρ Μηνᾶ ἐπιστάς, σὺν τοῖς σοῖς
συναθληταῖς τοῦτον ἤρπασας, ἐκ τοῦ βυ-

θοῦ τῆς θαλάσσης, τόν δίσκον κρατοῦντα
καί βοῶντα·

Ἄλληλούϊα.

Τόν ναόν σου τόν θεῖον, ὡς σωτήριον
ὄρμον, εὐρόντες οἱ πιστοὶ Ἀθλοφόρε,
ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ πρὸς αὐτόν, προσιόντες
τρυφῶμεν τῆς σῆς χάριτος, καί τῶν
δεινῶν λυτρούμενοι, εὐγνωμόνως σοι
ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε ὁ μέγας ἐν θαυμασίοις
χαῖρε ὁ ἔνδοξος ἐν Ἁγίοις
χαῖρε ὁ τόν δοῦλον πνιγμονῆς ρυσάμενος
χαῖρε ὁ καί ὄναρ καί ὕπαρ φαινόμενος
χαῖρε ἔργων τῶν τῆς χάριτος αὐτουργῶς
περιφανῆς
χαῖρε πάντων τῶν ἐν θλίψεσι βοηθός καί
λυτρωτής
χαῖρε ὅτι ταχέως τοῖς καλοῦσί σε σπεύ-
δεις

χαῖρε ὅτι τοῖς πᾶσι σωτηρίαν παρέχεις
χαῖρε πιστοῦ γυναιίου διάσωσις
χαῖρε ἀνδρός ἐκτρόπου σωφρόνησις
χαῖρε πιστῶν περιλάλητον εὐχος
χαῖρε ἡμῶν θεοβράβευτον ἔρκος
χαίροις Μάρτυς πολύαθλε.

Υ ἴμνοις σου τούς ἀγῶνας, καί θαυμά-
των τήν χάριν, ὑμνοῦμεν Μηνα Μεγα-
λομάρτυς· ἀλλ' ὡς πάντων θερμός ἀρω-
γός, δίδου ἀεὶ ἡμῖν τήν σὴν βοήθειαν·
ἰδοῦ γάρ τῇ πρεσβείᾳ σου, προστρέχομεν
Θεῷ βοῶντες·

Ἀλληλούϊα.

Φ ὡς τό ἄυλον βλέπων, τῆς Ἁγίας Τριά-
δος, καί κάλλος τό ἀμήχανον μάρτυς,
μή παύση ἐφορῶν καί φρουρῶν, τούς τῷ
ἀγίῳ ναῷ σου προστρέχοντας, καί πάντων
πλήρου Ἁγίε, τά αἰτήματα τῶν βοῶντων·

Χαῖρε πιστῶν ὁ μέγας προστάτης
χαῖρε Κυρίου ὁ παραστάτης
χαῖρε γυναιικός τῆς ἀλάλου ἡ ἴασις
χαῖρε ἀσθενῶν ταχεῖα ἐπίσκεψις
χαῖρε ὅτι σφαγῆς ἔσωσας Ἡρακλείου τόν
λαόν

χαῖρε ὅτι ἄρδην ἔτρεψας τόν πολέμιον
ἐχθρόν

χαῖρε ὁ παραδῶς τόν χολόν θεραπεύσας
χαῖρε ὁ κατά κράτος τόν ἐχθρόν ἀνατρέ-
ψας

χαῖρε Χριστοῦ σεπτόν καλλιέργημα
χαῖρε πιστῶν ἐν πᾶσι μελέτημα
χαῖρε δι' οὗ οἱ ἐχθροὶ ἐκπορθοῦνται
χαῖρε δι' οὗ οἱ πιστοὶ φωταυγοῦνται
χαίροις Μάρτυς πολύαθλε.

Χ αῖρων ἐν τοῖς ὑψίστοις, σὺν Ἁγίῳ
τοῖς δήμοις, χαράν τήν ἀνεκλάλητον
Μάρτυς, πάσης λύπης καί ἀθυμίας, τήν

ὀμίχλην ἐξ ἡμῶν ἀποδίωξε, Μηνᾶ τῇ ἀν-
τιλήψει σου, ὡς ἂν πάντες Θεῷ βοῶμεν·

Ἄλληλουΐα.

Ψυχικὴν σωτηρίαν, καὶ παθῶν θερα-
πείαν, καὶ πᾶσαν ἀγαθῶν εὐπορίαν,
ἐξαίτει ἡμῖν, παρὰ Χριστοῦ, τοῖς τῷ σε-
πτῷ σου ναῷ Μηνᾶ σπεύδουσι, καὶ τὴν
σεπτὴν σου ἄθλησιν, γεραίρουσι καὶ
ἐκβοῶσι·

Χαῖρε τό κλέος τῶν Ἀθλοφόρων
χαῖρε τό γέρας τῶν Ὁρθοδόξων
χαῖρε παροχεῦ δαψιλῶν ἀντιλήψεων
χαῖρε ὁ δοτήρ σωτηρίων ἰάσεων
χαῖρε πρέσβυς ἐτοιμότατος εὐσεβῶν
πρός τόν Χριστόν

χαῖρε βέλος καιριώτατον κατ' ἐχθρῶν τῶν
δυσμενῶν

χαῖρε ἡ εὐκοσμία τοῦ ἁγίου ναοῦ σου
χαῖρε ἡ θυμηδία τοῦ πιστοῦ νῦν λαοῦ σου

χαῖρε δι' οὗ πταισμάτων ρυσθήσομαι
χαῖρε δι' οὗ φωτός ἐμπλησθήσομαι
χαῖρε πιστῶν ἀρωγός καὶ συλλήπτωρ
χαῖρε καμοῦ ἐν παντί ἀντιλήπτωρ
χαίροις Μάρτυς πολύαθλε.

Ὡς Μαρτύρων λαμπρότης, στρατιῶτα
Κυρίου, Μηνᾶ τῶν εὐσεβούντων
προστάτης (ἐκ γ') προστατεύων μή παύ-
ση αἰεὶ, τῶν προσιόντων ταῖς σαῖς ἀντιλή-
ψεσι, καὶ φωνὴν τὴν ἰκέσιον δέχου τῶν
εὐλαβῶς βοώντων·

Ἄλληλουΐα.

Καὶ αὐθις τό Κοντάκιον.

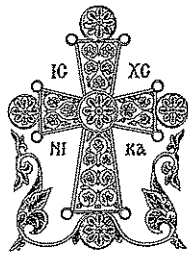
Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ἑπερμάχῳ.

Τόν τοῦ Κυρίου εὐκλεῆ Μεγαλομάρτυ-
ρα καὶ Ἐκκλησίας τόν προστάτην τόν
θερμότατον μακαρίζομέν σε πάντες
Μηνᾶ παμμάκαρ· Ἄλλ' ὡς πᾶσι βοηθῶν

τοῖς κινδυνεύουσι πάσης ρύου συμφορᾶς
καί περιστάσεως τούς βοῶντας σοι, χαί-
ροις Μάρτυς πολύαθλε.

Δίστιχον.

Χαῖρέ σοι κραυγάζοντες Μηνᾶ τρισμάκαρ
Γερασίμῳ πάρεχε τήν ἀρωγήν σου.

Φορητή εικόνα από τόν Ἱ. Ναό Εισοδίων
τῆς Θ. Κ. Βασιλιάδος Καστοριάς.